

Convent de Sant Francesc / Casa de Cultura Sant Francesc

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de Espí i Grau, 1; Carrer de Corró
Emplaçament
Alçada: Al nucli antic de Granollers
146

Coordenades:

Latitud: 41.60922
Longitud: 2.28804
UTM Est (X): 440678
UTM Nord (Y): 4606635

Classificació

Número de fitxa 08096 - 11
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Renaixement
Segle XVI
Any 1578
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Arqueològic de Granollers. Núm. E-02. Protecció de tipus II: Conservació amb reforma condicionada.
Data aprovació: dc., 15/10/2003 - 12:00
Número inventari IPA 28957
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil

Ús actual:	Cultural
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de Granollers
Fitxes associades:	
<u>Can Punes / Can Torreta</u>	
Autoria de la fitxa	ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo
Data de registre de la fitxa:	dg., 01/07/2001 - 02:00
Autoria de la darrera revisió:	Jordi Piñero Subirana
Data de la darrera revisió:	dl., 06/11/2023 - 13:20

Descripció

Edifici del segle XVI que originàriament havia estat un convent i actualment acull la Casa de Cultura Sant Francesc. Exteriorment, del conjunt en destaca bàsicament l'església, mentre que el claustre i les altres dependències estaven al sector de llevant. A l'angle sud-oest s'aixeca una torre campanar de planta quadrada. Malgrat el fet d'estar integrat a l'estructura de l'edifici l'església es mostra com un element gairebé autònom. Alguns elements de les façanes estan reforçats, tan visualment com estructuralment, amb un treball de maó. Les façanes són de paredat arrebossat.

Els portals, un a cada façana, són molt similars, d'estil renaixentista. El de ponent s'obre a una placeta, antigament pati del mateix convent. Ambdós portals tenen columnes laterals. Les del portal de ponent són estriades; les del portal de migdia llises. Ambdues tenen capitells jònics i basaments amb decoració floral. Els frontons són triangulars i al seu interior tenen l'escut de la família Perpinyà, que va fer donació dels terrenys.

A l'interior, l'església és de planta rectangular amb una sola nau sense creuer. Consta d'absis pla i quatre capelles. Segueix un estil clàssic greco-romà, amb tres arcades inferiors i sis de superiors de maons sense arrebossar (PATRIMONI, 1985; CUSPINERA et alí, 2001).

Observacions:

Història

Al segle XVI s'iniciava l'edificació de diverses cases en aquest sector extramurs del Camí Reial, que van donar peu al carrer del Corró. El convent es va fundar el 1578. En la sessió del Consell Municipal del 25 de maig del 1571 s'exposa que la vila cada dia augmenta de focs i té necessitat de l'assistència als malalts, raó per la qual es feia necessari erigir un convent de frares, compromentent-se a pagar-ne un per als frares mendicants o de Jesús. El resultat d'aquesta decisió va ser que el 1579 el Consell adquirís l'espai de terra necessari per a construir el convent de St. Francesc. La família Perpinyà havia cedit els terrenys. El nou convent va acollir una comunitat de Pares Mínims.

Els Pares Mínims van residir fins a principis del segle XIX, quan l'any 1835, amb la desamortització dels béns eclesiàstics, la comunitat va haver d'abandonar el convent. En aquell moment estava formada per cinc frares i dos llecs. Després de la desamortització l'Ajuntament de Granollers demanà al Govern els immobles amb les seves aigües i terres. El 1842 la Junta Superior de "Bienes Nacionales" va atorgar el convent a l'Ajuntament, que hi va instal·lar una escola primària i va obtenir el dret de l'aigua mitjançant un cànon del 3 per cent sobre la taxació.

Durant els últims anys del segle XIX, segons Amador Garrell, l'església "era oberta al culte i, adossada a la façana, hi havia una font i a la placeta unes acàcies, que feien molt bonic, però que foren arrencades. En el vell convent annex a la petita església, a dalt hi havia l'escola de Segon Ensenyament, del mestre Antoni Espí; als baixos, el Municipi hi tenia el magatzem d'eines de la brigada d'obres, el material dels bombers i un "cuartelillo", i, més vers la plaça del Bestiar, en una gran quadra, l'escola de nois que durant molts anys dirigí el mestre Anglada. Al costat, en Barrancot feia garbells i llogava bombos i timbals per a les festes dels barris (..) (GARRELL, 1960). Sembla que l'antic convent també va fer, eventualment, funcions de presó, sala de ball i cafè (BAULIES, 1986). Era la segona església de la vila, i va tenir culte fins el 1936, quan el seu interior fou incendiat a conseqüència dels fets anticlericals de la Guerra Civil (BAULIES, 1965).

Durant els anys 1950 l'edifici fou rehabilitat pels arquitectes Josep Maria Martorell Codina i Oriol Bohigas Guardiola, per iniciativa de l'empresari Pere Maspons i Camarasa. L'obra es va poder inaugurar el 1956 per acollir la seu de la Fundació Pere Maspons i Camarasa amb la denominació de "Casa de Cultura Sant Francesc". Aleshores va acollir la seu de diverses entitats culturals. Entre 1959 i 1989 l'edifici va acollir l'Escola Municipal de Música.

Pere Maspons i Camarasa (Granollers, 1885-1962) fou comerciant i escriptor. Va desenvolupar la seva vida i carrera a Guayaquil (Equador). Al seu retorn va sufragar la reconstrucció del conjunt del convent.

Actualment a la Sala Sant Francesc hi continua tenint la seva seu la Fundació Pere Maspons i Camarasa, el Patronat de la qual està format per Òmnium Cultural, Agrupació Sardanista de Granollers, Esbart Dansaire de Granollers, Xics de Granollers, Associació Cultural de Granollers, un representant de la família Maspons i Camarasa i l'Ajuntament de Granollers. L'antiga església s'utilitza com a sala polivalent per a assaigs i actes públics.

Bibliografia

BAULIES I CORTAL, Jordi (1965). *Granollers*. Barcelona, Biblioteca Selecta, volum. 372.

CUSPINERA I BAULIES I CORTAL, Jordi (1986). "Del Decret de Nova Planta al 1850", a *Estudis de Granollers i del Vallès Oriental*, Núm. 1, Aproximació al medi natural i a la història de Granollers, pp. 59-64 Granollers: Servei Municipal de Cultura.

DANTÍ I RIU, Jaume (1986). Factors socio-econòmics dels segles XVIè i XVIIè, a *Estudis de Granollers i del Vallès Oriental*, 1. Aproximació al medi natural i a la història de Granollers. Ajuntament de Granollers, pp.47-57.

FONT, Lluís et al. (2001). *Pla especial de protecció del Patrimoni Històric-Arquitectònic de Granollers*. Granollers. Document administratiu.

GARCIA-PEY, Enric (1990). "Recull onomàstic de Granollers: Motius, topònims, nomenclatura", a *Estudis de Granollers i del Vallès Oriental*, Núm. 3, Granollers, Ajuntament de Granollers.

GARRELL I ALSINA, Amador (1960). *Granollers, vila oberta*, Granollers, Gràfiques Garrell.

PATRIMONI (1985). Patrimoni Històric Arquitectònic. Granollers: Caixa de Crèdit Granollers.

